

Gdy wybierzesz właściwą drogę, los będzie sprzyjać. Jacek Ornafa podbija serca publiczności

data aktualizacji: 2021.04.26 autor:

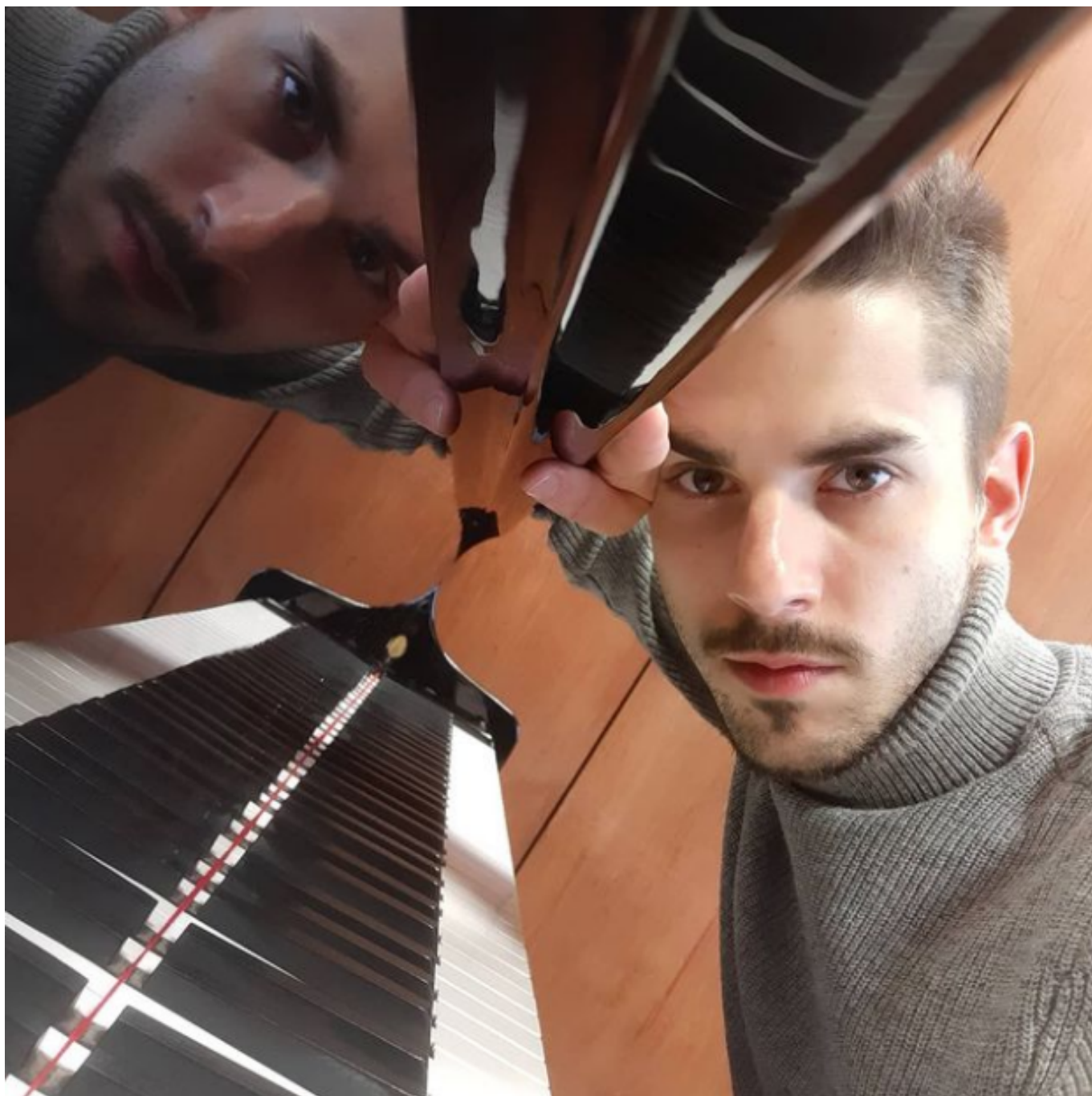
W "Wertherze" Jacek Ornafa (z prawej) występuje obok gwiazdy scen operowych, Piotra Beczały. (Fot. Archiwum)

Opera stała się jego oknem na świat. To dzięki niej pierwszy raz leciał samolotem, wystąpił na dużej scenie w Chicago... Historia Jacka Ornafy to dowód na to, że gdy wybierzesz właściwą drogę, los będzie sprzyjać, pojawią się możliwości.

- Pomóżcie bratu wygrać konkurs! - zaapelował na swoim profilu społecznościowym. Tak tenor wspierał Radka Ornafę, znanego w Rawie Mazowieckiej, utalentowanego chłopca. Z Rawy pochodzi ojciec Jacka, tutaj mieszka liczna rodzina. Młody Ornafa już przeniósł się do Warszawy.
- Nigdy nie sądziłem, że zostanę śpiewakiem operowym - wyznaje. Rozbawiony dorzuca: - Nigdy też nie słuchałem muzyki operowej. Klasykę słuchałem od najmłodszych lat, ale nie operę.

Po szkole muzycznej w podstawówce powiedział - dość. Nie chciał dalej kształcić się muzycznie.

- Nauka w zwykłej podstawówce i dodatkowo w szkole muzycznej to dla dziecka ogromne obciążenie. Do tego wybrałem instrument, który z czasem przestał mnie pasjonować. Najciekawsze w tej szkole były natomiast zajęcia wokalne - wspomina.

Po liceum okazjonalnie śpiewał podczas mszy w parafialnym kościele.

- Tam był doskonały organista. Podpatrywałem go. Pomyślałem, że fajnie byłoby robić to samo - opowiada Jacek Ornafa.

Wybrał Instytut Szkolenia Organistów w Warszawie. Tam podczas zajęć z emisji głosu zwrócono uwagę na jego możliwości wokalne.

- Anna Kurpińska zaproponowała, żebym kształcił głos. Zaoferowała, że przygotuje mnie do egzaminów do szkoły muzycznej II stopnia - opowiada.

Wspomnienie nauki w szkole muzycznej, wyniesione z dzieciństwa, nie motywowało. Za wyborem przemawiała natomiast zachęta doświadczonego pedagoga z Instytutu.

- Zdecydowałem się, choć łatwo nie było. Miałem przecież już 24 lata. Bym mógł rozpocząć naukę, potrzebna była zgoda ministra edukacji - wspomina.

Egzaminy w wybranej szkole nie poszły pomyślnie. Ostatniego dnia wakacji Jacek odebrał telefon. Okazało się, że zwolniło się miejsce na Bednarskiej. Drzwi do kariery niespiesznie zaczęły się uchylać.

- Stało się tak, jakbym w swym życiu wszedł na właściwą drogę, a los sam otwierał możliwości - mówi.

W Warszawie zaczął pracować w kawiarni. Po trzech latach nauki w szkole muzycznej zdecydował się pójść na studia.

- Zdałem egzaminy i wtedy koleżanka oświadczyła, że są przesłuchania do „Strasznego Dworu” Moniuszki i szukają Damazego. Stwierdziłem, że nie mam szans, że nawet nie znam partii, o którą miałem powalczyć. Zresztą, dzień przed przesłuchaniem zamykałem kawiarnię. Grubo po północy dotarłem do domu. Koleżanka nalegała, bym poszedł i zaśpiewał cokolwiek - wspomina.

Przesłuchujący kandydatów, nie wybrał go, ale też nie skreślił tenora. Kazał przygotować się na kolejny termin.

- No i dostałem tę rolę - opowiada ze śmiechem. - Próby były we wrześniu, w październiku lecieliśmy już do Chicago. Z operą Moniuszki związane są moje „pierwsze razy”. Chociażby pierwszy lot samolotem - wspomina.

Z rolą Damazego wiąże się pewna historia. Na próbie kostiumowej okazało się, że jego strój jest zbyt obszerny.

- Była duża różnica gabarytowa między mną, a poprzednikiem, to było przy nim dużo pracy - wtrąca.

Cztery miesiące później w Filharmonii Świętokrzyskiej zaśpiewał w „Sprzedanej narzeczonej” Bedricha Smetany.

- Chciałem odmówić. Miałem studia i jeszcze szkołę muzyczną oraz pracę w kawiarni - wylicza. - Ostatecznie, rola była naprawdę ciekawa, a dla mnie wiązała się ze sporym wyzwaniem aktorskim. Musiałem przeskoczyć przez stół, wejść do ciasnej ławki i do tego śpiewać. To było, coś!

Jacek Ornafa udowodnił, że jest artystą wszechstronnym, gdy został asystentem reżysera „Wesela Figara”. Śpiewał dopiero w trzecim akcie, a do tego czasu nadzorował przygotowanie artystów, sprawdzał scenografię, kostiumy, rekwizyty, a także gotowość ekipy technicznej.

Jest studentem trzeciego roku studiów, a od kilku miesięcy ma angaż w Reprezentacyjnym Zespole Artystycznym Wojska Polskiego jako artysta chóru. Pracuje w Teatrze Wielkim - Operze Narodowej w Warszawie. Jego nazwisko znalazło się na afiszu ważnego wydarzenia kulturalnego - premiery „Werthera” Julesa Masseneta. Opera powstała na podstawie powieści Johanna Wolfganga Goethego „Cierpienia młodego Werthera”. Spektakl w inscenizacji Willy’ego Deckera otwierał sezon operowy. Partię tytułową podczas premiery zaśpiewał Piotr Beczała.

- Czekamy końca obostrzeń, aby ponownie wystąpić na scenie - mówi tenor o rawskich korzeniach. - W życiu nie pomyślałbym, że będę śpiewał w operze - powtarza.

Źródło:

<https://eglos.pl/aktualnosci/item/38485-gdy-wyberzesz-wlasciwa-droge-los-bedzie-sprzyjac-jacek-ornafa-podbija-serca-publi>

czności